

3. søndag i advent 2021

12. december 2021, kl. 11.00 i Vestenskov kirke og kl. 19.00 i Dannemare kirke.

Salmer i Vestenskov kirke kl. 11.00

87 Det første lys

85 Op, Zion, at oplukke

78 Blomstre som en rosegård

74 Vær velkommen

Salmer i Dannemare kirke kl. 19.00

87 Det første lys

85 Op, Zion, at oplukke

78 Blomstre som en rosegård

773 Bliv hos os, når dagen hælder

Prædikant: Henrik Gade Jensen

Den amerikanske forfatter Mark Twain rejste i 1881 rejste rundt i Palæstina, og har beskrevet indtrykkene:

"Et øde og forladt land, hvor jorden egentlig er rig nok, men er helt overgivet til ukrudt En ørkesløshed er der som end ikke fantasien kan benåde med pomp af liv og handling Vi så aldrig et menneske på hele ruten Der var næppe et træ eller en busk noget sted. Oliven og kaktus, de hurtige venner af værdiløs jord, havde næsten ødelagt landet."

Mark Twain rejste rundt i et relativt øde og søvnigt område, med få mennesker og sporadisk vegetation.

Sådan var det ikke på Jesu tid, dengang var det langt mere frodigt. Og sådan er det heller ikke i dag.

I dag bor der millioner af mennesker i Palæstinaområdet, og det er meget tæt befolket. Jorden udnyttes meget bedre end, da Mark Twain rejste rundt. Israel er i dag på nær korn selvforsynende med fødevarer og en stærk økonomi. De har også gennem årene eksporteret fødevarer, f.eks. jaffa-appelsiner.

x

I læsningen fra det gamle testamente, fra Esajas' bog, hører vi om at ørken og øde land skal blive til mark og grønne enge. "Hver dal skal hæves, hvert bjerg og hver høj skal sænkes, klippeland skal blive til slette og bakkeland til dal".

Det er det, som Grundtvig skriver om i salmen vi skal synge herefter:

*"Blomstre som en rosengård
skal de øde vange,
blomstre i et gyldenår
under fuglesange!"*

Det er en gammeltestamentelig tro og profeti, at det hellige land, det forjættede land, Kanaans land, skal blive et frugtbart, grønt land, et land der *flyder med mælk og honning*, hvor Herrens udvalgte folk kan bo og leve og dyrke jorden.

Oprindeligt var Abraham og de første israelitter nomader og havde kun geder og får og kameler, men efterhånden bliver de fastboende og dyrker jorden, og forvandler ørken til marker. De får køer, der giver mere og bedre mælk.

Derfor knyttes der stort håb og forventning til profetien om de øde vange, der skal blive til blomstrende rosengårde.

X

Her i adventstiden hører vi en del om profeter og profetier. Det er fordi adventstiden er en forberedelsestid til julen, og dvs. en forberedelse på at hilse Jesu fødsel velkommen.

Advent er latin, adventus, og betyder ankomst eller komme. Vi venter Herrens komme, Adventus domini.

Derfor er adventstidens tekster krydret med profetier, om hvad der vil ske med herrens komme.

Også her i dag, 3. søndag i advent.

Vi hører om Zakarias, som gjorde præstetjeneste og som var gift med Elisabeth. De var barnløse, men en engel kommer til Zakarias og siger, at hans hustru skal føde en søn og give ham navnet Johannes. Og han skal blive en profet i rækken af de gamle profeter.

Zakarias tror ikke rigtigt på englen, for de er gamle, ham og Elisabeth, men englen Gabriel siger til Zakarias, at han skal blive stum ind til profetien går i opfyldelse.

Det gik – selvfølgelig - som Herrens engel sagde: Zakarias' hustru blev gravid og fødte til Skt. Hans, et halvt år før juleaften, en søn og Zakarias, der nu ikke kunne tale, skrev på en tavle: han skal hedde Johannes.

Og således blev den senere Johannes Døber født, et halvt før Jesus skulle fødes i Betlehem.

x

Teksten vi hører i dag kaldes Zakarias' lovsang, og skal vise, at Jesus er opfyldelsen af alle de gammeltestamentelige profetier.

Zakarias profeterer, at hans søn Johannes "skal gå foran Herren og bane hans veje og lære hans folk at kende frelsen i deres synders forladelse". Det er Messias, den sande Messias, Jesu komme, Guds søn, som der her profeteres om.

Lyset skal skinne og oplyse verden, "lyse for dem, der sidder i mørke og i dødens skygge".

Derfor tænder vi også lys i adventstiden, først og fremmest adventskransens 1-2-3 og næste søndag det 4. lys, men også kalenderlys og senere lys på juletræ og i hus og hjem.

Og selvom mange måske ikke har hørt om Zakarias, så sætter mange mennesker alligevel elektriske lyskæder på huset eller i haven, og selvom det kan synes lidt overdrevet og kitschet, så er det i virkeligheden en skøn og bibelsk tradition at lyse op i adventstiden.

Derfor er der også lys på vore kirker i denne tid, og det er det skønne ved at slippe novembers mørke og gå ind i adventstiden, at gå julen i møde med lys og glans.

X

Jeg læste også fra Paulus' brev til korintherne med stærke ord om at klare os trods modgang:

”I alt er vi trængt, men ikke stængt inde. Vi er tvivlrådige, men ikke fortvivlede. Vi forfølges, men lades ikke i stikken. Vi slås til jorden, men går ikke til grunde.”

Det er stærke og vigtige ord, som vi altid bør have med os.

Det føler jeg også tit i mine deprimerede stunder, dette med at være og komme i tvivl, men så alligevel ikke fortvivle.

Også at man slås til jorden og synes at alting går én imod, men så alligevel går vi ikke til grunde eller ender i apati og sløvsind.

Vi forfølges – eller føler det i hvert sådan – men alligevel er der venner og medgang selv i defensiven.

Og at vi kan komme videre, skyldes jo også, at det ikke kun drejer sig om mig selv. ”For vi prædiker ikke os selv, men Jesus Kristus som Herren og os selv som jeres tjenere for Jesu skyld.”

Ligesom Zakarias også profeterer om det der skal komme, og hans søn Johannes også er den, der baner vejen for en anden end ham selv.

x

Så lad os med glæde tænde lys her i adventstiden, tre i dag, og fire næste søndag og dem alle sammen juleaften.

Julen er lysets fest, og lad os glæde os over de mange julelys i gaderne, lad lyset fylde vore hjerter og glæde vore sind.

AMEN